

[Søren P. Larsen.]

giverforening, det er Industriraadet, som taler her, og det ærede Medlem var noget forbavset over, at Venstres Medlemmer i deres Betænkning har kunnet optage Henvendelser og Skrivelser fra disse to Organisationer. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at i det Øjeblik, man skal drøfte Arbejdsløshedspøblem, se paa Aarsagerne samt søge at finde Forslag til en bedre Beskæftigelse end den, vi har for Øjeblikket, tror jeg ikke, det vil være klogt paa Forhaand at afskære Dansk Arbejdsgiverforening og Industriraadet fra at udtale sig. Det er dog Parter i Sagen, som har et ikke ringe Kendskab til den, og det er praktisk talt ogsaa fra Virksomhederne selv, at Frelsen skal komme, at en yderligere Nedgang i Arbejdsløsheden skal kunne opnaas.

Hertil kommer, at hele dette Spørgsmaal jo har givet Anledning til en livlig Debat i Pressen. Hvis det nu var saadan, at det kun var Venstre-Dagblade og konservative Dagblade, som havde beskæftiget sig med dette Forhold, vilde man med nogen Grund kunne sige: Ja, det er naturligvis rent agitatorisk, at Venstrepressen og den konservative Presse beskæftiger sig med dette alvorlige Problem, det er for at ramme os smaa stakkels uskyldige forfulgte Socialdemokrater baade i Tide og Utide! Men jeg kan gøre opmærksom paa, at et Blad som „Ekstrabladet“ i København, det radikale Eftermiddagsblad, i Artikler baade den 21. og den 23. November meget fast har vendt sig mod den højtærede Socialministers Afgørelser paa dette Omraade, og da „Ekstrabladet“ dog er saadan en Slags Regeringsblad, vil det med andre Ord sige, at ogsaa inden for Dele af Regeringspressen er man opmærksom paa dette Forhold. „Ekstrabladet“ skriver f. Eks. den 21. November følgende med Henblik paa Ministerens Maade at argumentere over for Forespørgerne paa — hvis jeg med Formandens Tilladelse maa citere et Par Linier:

„Ministerens Svar er i hvert Fald ubehageligt mod Spørgerne. Han betegner deres Spørgsmaal som en usaglig og uheldig Indblanding i disse Sager, og han meddeler, at det statistiske Departement ikke mener at kunne fremskaffe yderligere Oplysninger om Karakteren af de Arbejdsløse.“

Senere hen fortsætter Redaktionen — for det er ikke en Petitartikel, højtærede Socialminister, det er en Redaktionsartikel —

„Men Spørgsmaalet er af samfundsmæssig Betydning. Thi det er jo givet,

at naar vi har 100.000 Arbejdsløse paa en Tid, hvor der hersker Travlhed i alle Fag og Brancher, saa maa det jo blive rent ad Hedehusene til.“

— ja, det er nu „Ekstrabladet“s sædvanlige Sprog —

„naar det i Løbet af maaske kun faa Aar kommer til et nyt Tilbagefald, ny Krise, Standsninger i Byggeriet.“

„Det er jo dog klart“,

føjer man til,

„at der er Grænser for, hvad det øvrige Samfund kan præstere,“

og Artiklen slutter med,

„at i hvert Fald ingen virkelig social Minister tør sidde et Krav herom overhørig.“

(Socialministeren [Steincke]: Hvilket Krav?). Kravet om fornyet Undersøgelse, om en Klarlægelse af Arbejdsløshedens Omfang og Aarsager, saaledes at der kan skabes en positiv Politik, saa man kan beskæftige flere paa disse Omraader.

Nogle Dage senere beskæftiger „Ekstrabladet“ sig paa ny med Sagen med Henblik paa en Tale, som Borgmester Hedebøl havde holdt, og „Ekstrabladet“ fremhæver paa ny, at Arbejdsløsheden

„er af den største Alvor og understøtter stærkt Kravet om, at Sagen tages op til ny Behandling, og om, at Spørgsmaalet løses paa en Maade, der svarer til dets forandrede Karakter. Thi derom kan der dog næppe være nogen alvorlig Tvivl: at en permanent Tilstand af Arbejdsløshed ikke vedblivende kan løses ved at ødsle Millioner bort uden at faa nogetsomhelst samfundsmæssig Værdi til Gengæld for dem.“

Jeg har ønsket at nævne dette, for det ærede Medlem Hr. Rager, som vi om nogen Tid faar at høre paa Det radikale Venstres Vegne, plejer jo at være et klart Ekko af den højtærede Socialminister. Det er derfor, jeg har ønsket at fremdrage dette, der viser, at der dog er radikale Skribenter, der ser lidt anderledes paa det.

Ser vi paa det mægtige Tal af arbejdsløse, som findes opgjort i Statistikken, lægger vi ogsaa Mærke til, at ifølge den sidste Opgørelse pr. 30. November er der 103 722 arbejdsløse tilmeldt i denne Uge, og deraf er ikke mindre end 10 730 Kvinder, hvoraf 8 008 staar i Arbejdsløshedskasserne, medens 2 722 er personlig tilmeldt. Det vil med andre Ord sige, at Tallet paa ledige Kvinder for Øjeblikket er meget stort, og dog paa staar man Gang paa Gang, at det er uhyre vanskeligt at skaffe kvindelig Medhjælp til Husgerning. Ærede Medlemmer kan sik-